

Име, презиме, фамилия:	Румена Петрова Димитрова
Имейл:	rumi_kemboo@abv.bg
Населено място:	Добрич
Училище:	СОУ"Петко Р. Славийков"
Заглавие на тема:	<i>Растителни истории</i>

**** Започнете разработката си на 2-ра страница на документа.***

РАСТИТЕЛНИ ИСТОРИИ

*Бодилът копнее
да бъде памук,
да гали, но не е...
и дърпа напук...
(Петя Кокудева)*

В полето, през милиард тревички
от всички цветя, заети с игрички,
само памукът, онова къдраво растение,
чакащо интересно, ново приключение,
търсеше си скъп приятел нов,
но неговият мил и нежен зов
стигна до бодила само
и обзе го щастие голямо.
Играеха те, смееха се, говореха,
по едно време даже спореха.
Бодилът приятел уж му беше,
но страшно му омръзна вече,
да е в пухкавата му сянка памучна,
беше за него изключително скучно.
Той дърпаше дрехи, оставяше конци,
а пък памукът не правеше бели.
Стоеше си мирно, кротко и тихо,
беше си даже растение велико.
Винаги приветливо махаше с листо,
винаги помагаше при нужда то.
Бодилът беше заплаха срещу всяка модна дрешка.
Всеки оцелял панталон за него беше грешка.
С прическата си бодлива на бунтар
беше на непослушанието господар.
Но не баха създадени за приятели те,
за приятели – не, но не и врагове.
И двамата искаха промяна
и приятелството претърпя отмяна.
Сприятелиха се с други цветя,
ала не беше приятно това.
Не издържаха и пак се потърсиха,
от вината си бавно те се отърсиха.
Противоположностите се привличат,
затова бодил и памук се обичат.
Приятели вечно ще са те
под синьото полско небе.